

Club del subscriptor
EL PUNT AVUI+
LLOVERAS I DELLA CLARA
100032 0143431000

www.clubdelsubscriptor.cat
972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

2x1 TOT L'ANY

**MUSEU
PAU CASALS**

Av. de Palfuriana, 67
del Vendrell
Preu de l'entrada: 6 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

2x1 LIMITADA

EPICENTRE
Centre de Visitants del
Pallars Jussà

Passeig del Vall, 13
de Tremp

Preu de l'entrada: 3 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

2x1 TOT L'ANY

**MUSEU DE LA
MOTO DE
BASSELLA**

Ctra. C-14, km 134
(entre Ponts i Oliana)

Preu de l'entrada: 9 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

**CLUB
ODYSSEY**

**SORTEIG
ACONSEGUEIX 2
ENTRADES GRATUÏTES**

KASSANDRA
Sergi Belbel - Elisabet
Casanovas - Sergio Blanco

Teatre de Salt,
diumenge 5 de maig,
a les 6 de la tarda

Inscriu-t'hi a www.clubdelsubscriptor.cat o al **972 18 64 45**
Tens temps fins al dilluns 22 d'abril. Molta sort!

**ELS DINERS,
EL DESIG,
ELS DRETS**

Marta Galán Sala

Sala La Planeta
de Girona,
dimecres 24 i
dijous 25 d'abril,
a 2/4 de 9 del vespre

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 12 euros

Per a reserves, cal trucar al **972 18 64 45**

**LA BELLA I LA
BÈSTIA**

Cia. Veus Veus
Teatre Musical Familiar

Teatre de Besançon,
diumenge 21 d'abril,
a les 12 del migdia

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 8 euros

Per a reserves, cal trucar al **972 18 64 45**

MIREIA VALLÈS
presenta 'enCONT@ES'
Les Nits del Centre

Teatre del Centre
de Sarrià de Ter,
dijous 25 d'abril,
a 2/4 de 10 del vespre

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 3 euros

Per a reserves, cal trucar al **972 18 64 45**

La televisió

La nostra graella

EL PUNT AVUI+
TELEVISIÓ

10.00 / 16.00 JUDICI A L'1-O

Trenta-tresena jornada de judici al Tribunal Suprem

El Punt Avui Televisió retransmet en directe, des de la sala del Tribunal Suprem, una nova jornada del judici al procés, en què continuarà la declaració de l'agent de la Guàrdia Civil i també la de diferents agents de la policia espanyola.

08.30 Notícies locals.

09.00 L'illa de Robinson. Especial Judici a l'1-O. Reemissió.

10.00 Judici a l'1-O.

14.00 Protagonistes. Rafel Nadal. Reemissió.

14.30 Caminant per Catalunya. Reemissió.

15.00 Notícies locals.

16.00 Judici a l'1-O.

18.00 Viure des de l'essència. Antoni Bassas. El protagonista del programa d'avui és el periodista i guionista de ràdio i televisió català, i actual membre de l'equip directiu del diari Ara, Antoni Bassas.

18.30 Notícies locals.

19.30 L'ILLA DE ROBINSON

Anàlisi del judici al procés

Igor Llongueres analitza les claus de la sessió del judici d'avui amb l'advocat penalista Yago Aubanell. Xavier Torrents i Meius Ferrés participaran en l'espai de tertúlia del programa.

20.30 Món local. Igor Llongueres entrevista M. Àngels Pujals, regidora de Promoció Econòmica i Turisme de Tossa de Mar, i Aleix Gorgorió, creatiu del projecte, que ens presenten la 1a edició de l'espectacle lumínic Tossa, font de llum.

21.00 Viure des de l'essència. Antoni Bassas. Reemissió.

21.30 L'illa de Robinson. Reemissió.

22.30 Notícies locals. Inclou L'informatiu Anoia, L'informatiu Tarragona, L'informatiu Tortosa, L'informatiu Barcelona i L'informatiu Maresme.

Nota: Aquesta programació pot quedar alterada pel desenvolupament del judici a l'1-O.

La graella

TV3

06.00 Notícies 3/24.

08.00 Els matins.

El programa segueix amb les entrevistes electorals amb la candidata de Junts per Catalunya al Congrés dels Diputats, Laura Borràs. Després l'espai es desplaça a la catedral de Barcelona per saber les mesures que es prenen per evitar incendis, especialment quan s'hi han fet obres. També es connecta amb Utiel, on milers de tones de plàstic s'amunteguen en un descampat sense cap mena de vigilància.

12.00 12-14.

14.00 Telenotícies comarques.

14.30 Telenotícies migdia.

15.40 Cuines. Bastina amb samfaina.

15.55 Com si fos ahir.

Tal com havia planejat, la Marta se'n va d'escapada sexual amb el Juli. Però avui no és tan divertit i, a més, es posa en evidència. Mentrestant, la Sílvia vol fer reaccionar l'Eloi i li demana que se'n vagi de casa. Ell demana refugi al Jordi.

16.30 Tot es mou.

20.20 Està passant.

21.00 Telenotícies vespre.

22.00 Alguna pregunta més?

La pilot Laia Sanz visita la secció La televisió és cultura, on explica alguns dels obstacles que ha hagut de superar pel fet de ser dona. D'altra banda, Jordi Asturgó surt al carrer per veure si els catalans estan enganxats al postureig a les xarxes socials. També s'emet una altra entrega de l'informatiu satíric El Mundo Today, presentat per Alba Carreres.

22.35 Trenquin tòpics.

Making of i resum. Queco Novell i el seu equip acomiaden la temporada amb una sessió doble del programa. Primer s'emet un making of explicant les interioritats del programa, i tot seguit es clou la temporada amb un resum dels millors moments que el Queco i el seu alter ego han ofert durant aquests mesos. (Últim programa de la temporada.)

00.25 Més 324.

02.00 Gran reserva.

SUPER 3 / 33

06.01 La vaca Connie.

06.42 Les tres bessones.

07.31 Horaci Inuit.

07.48 La roca dels Frarets.

08.10 Mic. Inclou El Mic i els seus amics.

08.37 Els Dringuets.

09.02 Històries dels caçadors de monstres: A cavalcar!

09.50 Spirit, cavalcant en llibertat.

10.35 Els germans Kratt.

11.18 Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.

12.02 Salve, rei Julien!

12.48 En Grizzly i els lèmmings.

13.16 El detectiu Conan.

14.00 Cine. Ribbit.

15.18 Cine. Equip Tigre: la muntanya dels 1.000 dracs.

16.39 Oddbods.

17.30 El Mic i els seus amics. El balanç.

17.57 Comptem amb la Paula.

18.29 Oddbods.

19.06 La màgica Do-Re-Mi.

19.52 En Grizzly i els lèmmings.

20.33 Cine. Shrek. L'Shrek és un ogre que viu tranquil·lament al bosc, allé a qualsevol cosa que passa a la terra de Duloc. Un dia, diversos personatges de contes de fades que han estat expulsats de Duloc per Lord Farquaad envaeixen el seu pantà

Quèquicom. Inclou La forja del ganivet i Intel·ligència artificial.

22.00 Hiperevolució: L'auge dels robots.

00.05 Miracles de la natura.

01.10 Quèquicom. La forja del ganivet.

01.40 Els misteris d'en Murdoch.

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client **972 18 64 80** i també a atencioclient@elpuntavui.cat

801175-1206987L

www.elpuntavui.tv

L'ESPORTIU

Futbol Lliga de campions

Messi porta un bon Barça de nou a les semifinals (3-0)

Dos gols de l'argentí i un de Coutinho sentencien l'eliminàtoria contra el United

Messi i Coutinho, els golejadors ■ ANDREU DALMAU / EFE

FINQUES Pous

Ei propietari!

No perdís el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Valoració GRATUITA

MATARÓ - C/ Pujol 20 - 08301 - finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 17 d'abril del 2019. Any XLIV. Núm. 14971 - AVUI / Any XLI. Núm. 13841 - EL PUNT

EUROPA-MÓN

P24-27

L'endemà

RECONSTRUCCIÓ • Macron promet enllestir "en cinc o deu anys" les obres de Notre-Dame

DONACIONS • Les grans empreses franceses donen més de 600 milions per refer la catedral

Vista de l'interior de Notre-Dame, ahir al matí, després de l'actuació dels bombers ■ EFE

Nacional

P8

La Junta Electoral permet a ERC fer actes a les presons

La fiscalia no vol que els candidats de JxCat facin campanya des del Suprem

Nacional

P10

Marchena torna a tallar les defenses

No els permet exposar les contradiccions dels agents sobre la violència l'1-0

#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

JuntsxCatalunya, Girona P14,15
Alonso-Cuevillas

ERC, Alcaldia de Lleida P16,17
Miquel Pueyo

"La política de peix al cove ara és totalment inútil"

"El procés no és ni per a cansats ni per a impacients"

Quan el Pi va ser una teia

OPINIÓ

Oriol Pérez Treviño

L'advertència de l'orgue de Notre-Dame

per a quedar bé

El toc de màgia al teu plat

C/ Sant Pere de Rhode, 1 - 17494 PAU (Girona)
Tel. 872 00 42 15 - perquedarbe@gmail.com - www.perquedarbe.com

EL PUNT AVUI
Avui, a partir de les 10.00 h

Tot el judici de l'1-0, en directe a El Punt Avui TV. Avui, a partir de les 10.00 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Martí Gironell

De butxaca

Dimarts que ve és el dia, però des que l'any 2007 vaig començar a publicar que m'he proposat fer un santjordi de butxaca cada setmana. És un repte, ho sé, però ho vaig aconseguint. I no estic sol, al contrari, som molts que pensem que els llibres no es moren l'endemà de Sant Jordi. No només no es moren sinó que se'n continuen publicant. I que els llibres estiguin vius –més enllà de la diada que marca el calendari i la indústria editorial– vol dir que es llegeixin, que se'n parli i que tinguin una presència normalitzada entre nosaltres durant tot l'any. Això és feina de tots, però principalment dels que ens dediquem a escriure. Hi juguen un paper clau els mitjans, que han d'apostar decididament per fer els llibres més visibles. Això ajuda a desestacionalitzar Sant Jordi. I les escoles, que ja es tracta la lectura com un premi i no pas com una obligació, fomentant i incentivant la lectura de manera plaent. I les institucions. Han d'estar de manera

És des de casa que hem d'ajudar la mainada a trobar el gust per la lectura, sense forçar però escoltant-la i guiant-la

compromesa i sense complexos al costat de la literatura. I, finalment, el paper de les cases, de les famílies, és providencial. És des de casa que hem d'ajudar la mainada a trobar el gust per la lectura, sense forçar però escoltant-la i guiant-la. Més enllà de tauletes, mòbils i *switchs*, oferir-los llibres perquè s'hi puguin capbussar tot sols. Un llibre és un mitjà de comunicació. Sedueix, entreté, forma i informa, t'enriqueix. El llibre té el poder de fer-nos viatjar, de descobrir-nos mons al costat de casa o aprofundir en cultures llunyanes. O qui sap si a conèixer-nos millor i a aprendre a llegir els nostres pensaments i actituds gràcies a una història o un personatge que t'agafa de braç i et dona les claus per interpretar la realitat, la que vivim o la que ens ha precedit. Que pensis i que somnis, que et facis gran i lliure. Deixeu-me que us proposi celebrar aquest esperit durant tot l'any, els mesos d'abans i de després del dia 23. Per allò que diem i poder aconseguir cada setmana fer amb totes les prestacions un Sant Jordi de butxaca.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Per la pàtria

Ens havíem pensat que “*Todo por la patria*”, la llegenda que encapçalava els portals de les casernes de la Guàrdia Civil, era un simple distintiu dels establiments que acullen el cos armat, com qui diu “tabac”, “merceria” o “Ikea”. O que era una exhortació als agents que els habiten a arribar a donar la vida en acte de servei. El “*todo*” ho inclou tot, com la paraula indica i aquests dies comprovem. En favor de la pàtria, “*por la patria*”, s’ha també de mentir, ni que sigui sota jurament de dir la veritat. Des del de més alta graduació fins al número més baix, els guàrdies civils que han estat cridats a declarar en el judici contra l’independentisme han explicat dels fets que ens ocupen unes versions fantosiques que totes les imatges gravades i els que van o vam estar presents als carrers els dies 20 de setembre i primer d’octubre del 2017 desmenteixen o desmentim. “*Todo por la patria*.” “*Todo por la unidad de la patria*” hauria d’afegir, però ja és sabut que els eslògans han de ser curts, per ser efectius. Si els jutges no criden a l’ordre els declarants és perquè també

“Som un cas únic: sentim amor per les institucions governamentals

estan impregnats del “*todo por la patria*”. Tot Espanya, ho està.

Val a dir que nosaltres també som “patrioters”. Som un cas únic al món, que jo sàpiga: ens estimem amb deliri les nostres institucions polítiques. En altres països, també a Espanya, els governs i les seves manifestacions burocràtiques susciten rebuig, són vistes com un mal. Menor o fins i tot necessari, però un mal. S’ha dit poc, o no s’ha dit gens, que la concentració davant les dependències del Departament d’Economia el 20 de setembre va ser un acte d’amor. A primera hora del matí es va dir que l’escorcoll judicial

afectava el Palau de la Generalitat. La gent es va mobilitzar. La Generalitat no es toca. Es va saber després que la intromissió era a Economia. Els que s’havien començat a reunir a la plaça de Sant Jaume s’hi van dirigir. Després s’hi van afegir molts més, tot el dia. Qui al món defensa el departament governamental que porta els números i del qual depèn la recaptació d’impostos? Defensar Economia era, per extensió, defensar la Generalitat. Ho havia estat també la rebuda de Tarradellas acabat d’arribar de l’exili. Aquesta estimació, que té origen en fets històrics que ara no cal recordar, entenc que no sigui compresa per Espanya, on governar implica estar a la defensiva i a l’ofensiva ja des d’antic, ni tampoc en molts països europeus. De la incomprensió arrenca tot.

Els anys de l’autonomia ens van fer oblidar Madrid i els ressorts estatals amb què compta. La Guàrdia Civil va ser aquells anys residual: control de fronteres i poca cosa més. Moltes casernes van ser desmantellades. No vam llegir, per tant, el *Todo por la patria* connectat a aquells ressorts.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/inhreo>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Tumults

Serà que no. I serà que no simplement perquè el Tribunal Suprem així ho decidirà. Si a Sánchez, Junqueras, Rull, Turull, Romeva i Forn ja els han denegat fer campanya electoral fora de la presó, i si ja els han denegat fer debats dins dels centres penitenciaris, no em passa pel cap que ara el Suprem els deixi aprofitar les pauses del judici per fer rodes de premsa o concedir entrevistes. Serà que no. I serà que no perquè així ho decidirà (esperem que sigui abans no s'acabi la campanya, que ja som a missses dites) el mateix Suprem. No els caldrà ni fer cas a l'informe que ahir va fer públic la fiscalia oposant-se a la petició que han fet les defenses de Sánchez, Rull i Turull. És bo, aquest informe. Diu la fiscalia del Tribunal Suprem que els processats per l'1-O i que alhora són candidats a les eleccions no poden aprofitar ni les pauses de les sessions perquè, com ja va dir el

“Els presos polítics volen aprofitar les pauses del judici per fer campanya, però la fiscalia diu que això seria molt perillós

jutge Llàrena, hi hauria el risc de “mobilitzacions públiques violentes” i el perill que les pauses del judici servissin “per promoure tumults”. De veritat? Jo ja ho entenc, que no vulguin que cap dels presos polítics faci campanya, però per l'amor de Déu, facin el favor de dissimular-ho una mica i ela-

borar una mica més els arguments. Dir que si els candidats a les eleccions aprofiten les pauses del judici per donar entrevistes això pot provocar tumults, a mi em provoca el mateix tip de riure que algunes de les declaracions d'agents de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional que sento aquests dies. Diu la fiscalia que accedir a les peticions dels acusats “provocaria situacions de risc i aniria en contra dels motius de la seva detenció”. Situacions de risc? Quines situacions de risc comportaria que els que estan essent jutjats per l'1-O al Suprem concedissin entrevistes en una sala durant les pauses? Que no hi ha agents per controlar-ho? Que ni les podrien donar d'una en una? O és que temem un tumult de periodistes? Són bons, aquests de la fiscalia, argumentant les coses. Tan fàcil que seria que simplement diguessin que no, que no els ve de gust autoritzar res.

De reüll

Anna Serrano

El mal de la soledat

La veig gairebé cada nit quan torno a casa. Està asseguda sola en una taula del fons del bar, la que està just a sota de la televisió, sempre la mateixa. De vegades llegeix el diari o em sembla veure que fa mots encrueats. Calculo que supera la setantena, potser la vuitantena i tot, però no estic segura de l'edat. Cabell recollit, ulleres de color negre i una enorme fragilitat. Penso en com és possible que es repeteixi l'escena. I en com pot arribar a ser de freda i inhòspita una gran ciutat com Barcelona per als que no poden seguir el frenètic ritme imposat.

La deshumanització que vivim la demostren les xifres

La soledat, el gran mal de la gent gran. Un estudi de La Caixa així ho indicava aquesta setmana. Quatre de cada deu persones majors de 65 anys (un 39,8%) presenten soledat emocional, aquella referida a la

manca de relacions significatives, i un 29,1%, soledat social, la que té a veure amb el sentiment de pertinença a un grup. Els percentatges pugen amb l'edat. Quasi la meitat (un 48%) de les persones majors de 80 anys pateixen soledat emocional i un 34,8%, soledat social. És la nostra una societat tecnològica i hiperconnectada que deixa al marge aquells que no poden produir. La deshumanització que vivim la demostren les xifres. Oblidem sovint que darrere els números hi ha persones. Soles en un bar, a casa, al mateix edifici o qui sap si al replè compartit. Són molts els avis i àvies que se senten sols. Passa davant dels nostres ulls. I els estem ignorant.

Les cares de la notícia

DIRECTORA EDITORIAL DE COMBEL

Noemí Mercadé

Trenta anys de bona feina

L'editorial infantil Combel, nascuda ara fa trenta anys sota el paraigua de l'editorial Casals, està obtenint un gran èxit amb *Agus i els monstres*, amb text de Jaume Copons i il·lustracions de Liliانا Fortuny. També han aconseguit el repte que s'havien proposat de publicar llibres *pop-up*.

CAP DEL GRUP DE NEUROIMATGE DEL BBRC

Juan Domingo Gispert

Prevenir l'Alzheimer

Els investigadors del BarcelonaBeta Brain Research Center (BBRC), el centre de recerca de la Fundació Pasqual Maragall i La Caixa han identificat nous valors de referència d'un biomarcador associat a l'Alzheimer. Un avenç important en la detecció i la prevenció de la malaltia.

PRESIDENT D'EGIPTE

Abdel Fattah Al-Sisi

Perpetuar-se en el poder

Malgrat les fortes crítiques de l'oposició, el president d'Egipte obtindrà el suport necessari perquè el seu mandat es pugui allargar fins al 2030, onze anys més. La comissió legislativa del Parlament ha aprovat les esmenes a la Constitució perquè es pugui perpetuar en el poder.

EDITORIAL

El gran repte de recuperar Notre-Dame

■ L'incendi que ha devastat la catedral de París ha causat commoció a la capital francesa però també arreu del món. Notre-Dame és una icona mundial, una joia arquitectònica de primera magnitud i un símbol indiscutible de la història d'Europa. Per això cal aplaudir l'energètica reacció del govern francès, amb el president Macron al capdavant. Amb les fumeres de les restes calcinades encara actives i sense un balanç de danys detallat ja s'ha decretat la reconstrucció d'un dels monuments més visitats del món. Una complexa restauració que tindrà una potent campanya de finançament, que abans de començar ja ha aconseguit centenars de milions d'euros de les grans fortunes de França.

Un cop donat per extingit l'incendi, cal una exhaustiva investigació de les causes. I si es confirma la hipòtesi d'un intolerable descuit en les obres que s'hi realitzaven, en ple segle XXI, seria inadmissible. Tot i que és cert que els edificis patrimonials estan sotmesos al disseny dels successos, i per tant en constant renovació i reconstrucció. Cal dir que bona part del que s'ha cremat a Notre-Dame, començant per la coneguda agulla central, ja no era l'original medieval sinó que pertanyia al segle XIX. Durant la Revolució Francesa, l'edifici va quedar molt malmès i va ser reconstruït. Amb tot, sembla que les principals relíquies i vitralls, a més de l'estructura arquitectònica de pedra –com la iconogràfica façana de les dues torres– han estat salvades per la ràpida i efectiva actuació dels bombers. Ara París afronta el repte de recuperar la seva gran icona, juntament a la Torre Eiffel. I la determinació sembla inqüestionable. Cal posar els recursos, deixar treballar els experts i que la precipitació no malmeti el resultat d'una fita gegantina.

Tal dia com avui fa...

1 any **Planten cara**
Junqueras, Sánchez i Cuixart defensen el procés davant el jutge Llarena. El major Trapero declara que es va posar a les ordres del TSJC el dia de la DUI.

10 anys **Relleu a ERC**
L'expresident d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, llança la tovallola i avala Puigercós com a cap de llista el 2010. Diu que continuarà a la primera fila.

20 anys **Pla de xoc**
El govern espanyol aprova un paquet de dinou mesures que serviran per reduir la inflació entre dues i tres dècimes i, en definitiva, refredar l'economia.

Full de ruta

Carina filella

Neus Català

Tribuna

Montse Barderi. Escriptora i comissària de l'Any Pàmies

Populisme intel·lectual

Neus Català, que va morir dissabte als 103 anys després de tota una vida de lluita antifeixista i de classe, va voler

anar a votar en el referèndum de l'1 d'octubre del 2017. En alguna ocasió havia explicat que quan anava a votar, en qualsevol de les eleccions, sempre deia abans de dipositar el vot a l'urna: "Té, merda per a la dreta!" L'1-O va anar a votar igual com ho van fer milions de catalans. Ella, amb 102 anys, des de la residència geriàtrica dels Guiamets, el poble del Priorat on va néixer el 1915 i on va dir que volia anar a morir després d'una vida heroica i digna. Heroica per tot l'horror que li va tocar viure, i digna perquè la dignitat sí que va ser la seva elecció de vida i en va donar molts exemples en els més de cent anys que va viure (per sort, va sobreviure als seus botxins dels camps de concentració nazis). L'1-O va voler anar a votar per responsabilitat; com una acció més en la seva lluita per les llibertats i la justícia, que veia amena-

Dissabte, després de conèixer la seva mort, vam poder recordar la seva biografia i com n'ha estat de valuosa la seva lluita per la memòria històrica.

çades. Dissabte, després de conèixer la seva mort, vam recordar la seva biografia i com n'ha estat de valuosa la seva lluita per la memòria històrica. Català era l'última supervivent catalana del camp de la mort (ella es negava a anomenar-los camp de concentració) de Ravensbrück. Però la seva grandesa com a persona anava més enllà d'haver hagut de viure aquest fet abominable. Amb la fi de la Segona Guerra Mundial i després d'haver obtingut la nacionalitat francesa, es va dedicar a lluitar contra la dictadura franquista. I sobretot va començar a treballar tenaçment per recuperar la memòria històrica de les dones resistents i deportades. Neus Català no va callar. Va explicar l'horror viscut i l'infern del nazisme. I no va parar fins a la seva mort; en un moment en què la realitat demostra que la lluita encara és del tot necessària. I lluitar, per ella, no és agafar una arma, sinó unir-se per defensar una idea. Anar a votar l'1-O n'era un exemple. Ens anirà bé tenir sempre present el seu compromís.

Milena Busquets ha parlat fa poc en un article de populisme intel·lectual, i hi afirma que avui dia, si ets intel·ligent, culte i educat, i a més a més, atractiu i ric, el millor que pots fer és dissimular-ho. És necessari, continua dient, demostrar que un és humil, senzill, populatxer, i si pots anar amb boina i una safata de magdalenes. He pensat immediatament en Teresa Pàmies. Una escriptora humil, autodidacta, de família pagesa i pobra. Crec que totes dues estarien d'acord en un aspecte bàsic: no facis veure el que no ets. I potser també estarien d'acord que hi ha diferents classes socials, que el proletariat existeix potser en unes condicions encara més crues perquè hem perdut el nom de cada cosa sota el macrosubstantiu de la globalització. Ser pobre o ric no és una qüestió d'estil. I a tot això em pregunto quan hem passat de la cultura popular al populisme. Crec que la cultura popular no és una falsa cultura erudita ni té a veure amb ser vulgar. És cultura popular els *Carmina burana* del segle XII, el tango, els boleros, els grafitis, el jazz, la millor literatu-

ra que beu de la tradició oral, la música de cobla, i el so de la gralla. El *cante jondo* és un exemple de cultura popular no majoritària que busca auditoris petits i que tant va inspirar Lorca. La cultura popular ha servit d'inspiració a Bartók, Kodály i Marçal. Potser hauríem de poder distingir entre cultura popular i la cultura que volen imposar al poble. Grans companyies que han decidit què convé al poble des dels estaments rics i privilegiats, els qui han volgut decidir què ha d'agradar a aquell paio de la boina i safata de magdalenes a la mà. La cultura popular, la de veritat, no té a veu-

re, necessàriament, amb banalitat ni buidor. Així s'entén que Teresa Pàmies digués que volia ser una novel·lista per a tothom, una novel·lista de porteres. Sense vergonya ni sense renunciar a la qualitat i les ganes de posar llibres a l'abast de tothom.

QUAN ERA JOVE, A LA FACULTAT un professor em va dir que jo no hauria d'estudiar, que la fi de la universitat era admetre gent de la classe treballadora com jo, que després de treballar tot el dia encara teníem la gosadia de voler a anar a classes... que la gent com jo no podia tenir el nivell perquè no teníem temps material per estudiar com calia. Que la gent de la meua classe enfonsarien el nivell acadèmic. Potser ha enfonsat més el sistema educatiu la impossibilitat de suspendre els qui no tenen el nivell per tal de no perdre *clients*, que no pas la classe treballadora, amb un gran anhel per aprendre. Com deia la Teresa Pàmies, potser és un tema de convivència: "Es tracta de conviure explotats i explotadors, mentre no estigui plantejat - i no ho està - el canvi del sistema socioeconòmic."

“Potser hauríem de poder distingir entre cultura popular i la cultura que volen imposar al poble”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Medicaments en crisi

■ Ja fa set anys que treballo en una farmàcia. Cada dia, en cada comanda, m'he trobat que algun medicament no se subministrava. I és normal. Però la situació dels últims mesos s'ha tornat esgarrifosa. Més de quaranta referències de les que demanem habitualment estan en situació de falta. S'estima que el desaproveïment afecta 508 medicaments. I mentrestant Sanitat afirma que ho té tot controlat, que estan posant en marxa accions preventives i que sempre existeix un producte per substituir. Que aquest problema no afecta el pacient. Mentides. Com es nota que vostès, senyors i senyores de Sanitat, no treballen darrere el taulell. Com es nota que hora rere hora no han de dir als pacients que no poden subministrar-los la seva medicació. Com es nota que no viuen

l'angoixa de no trobar aquell medicament que per fi controlava la seva condició. I quin és, doncs, el problema de fons? Econòmic, com sempre. Retallar en els serveis més bàsics. Perquè portem anys veient com gradualment el preu dels medicaments es redueix. Han obligat els laboratoris a rebaixar els preus fins a mínims insostenibles. Fins que aquests han dit prou. Fins que han decidit que no els interessa comercialitzar aquest medicament o que Espanya serà l'últim país on serviran. I tot perquè per a vostès la sanitat es troba a l'esglaó més baix. Els ciutadans som l'última prioritat per a vostès. Així ho han demostrat.

ELIA AGUILERA ESCRICHE
Terrassa (Vallès Occidental)

Una bona iniciativa

■ Vivim uns temps convulsos. Arreu de la Terra hi ha

guerres, atemptats, violència de tota mena. Veure el telenotícies, la majoria dels dies, és un autèntic drama.

Però com diu el papa Francesc en l'exhortació *L'alegria de l'Evangelí*: "Hi haurà moltes coses negres, però el bé sempre tendeix a tornar a brollar i a difondre's."

És clar que nosaltres hem de posar-hi el nostre granet de sorra, la nostra gota d'aigua en aquest mar de confusions. És per això que trobo molt encertada la iniciativa de l'adoració eucarística perpètua a l'església de Sant Pere de Terrassa. Són 24 hores al dia, els 365 dies de l'any. És d'agrair a totes les persones que organitzen aquest projecte l'esforç que fan per dur-lo a terme. Moltes gràcies.

ROSA LLUCH SERRA
Terrassa (Vallès Occidental)

Mentidera i prepotent, Sra. Cayetana!

■ Acabo de sentir l'entrevista que li ha fet la Lúcia Heredia a TV3 (per cert, vull felicitar l'entrevistadora per la paciència que ha tingut amb la "noble"). És vergonyós! Com gosa venir a Catalunya i presentar-se així: mentidera i prepotent?

Té un orgull que no se l'acaba, però el més gros és com n'és de mentidera. Diu que vol tornar la democràcia a Catalunya i el que realment vol és imposar una dictadura centralista! Vostè no té ni idea del que és la democràcia. A Catalunya sí que ho sabem. Per això volem votar lliurement i acceptar el resultat.

De totes maneres no pateixi. Les urnes la posaran al seu lloc. Mentrestant nosaltres anem fent camí!

FINA MANENT
Premià de Dalt (Maresme)

La frase del dia

“La teva memòria ens donarà força i dignitat per a les nostres lluites de cada dia”

Quim Torra, PRESIDENT DE LA GENERALITAT (EN EL COMIAT A NEUS CATALÀ)

Tribuna

Melcior Comes. Escriptor

Integritat

El més inquietant d'entre tot el que hem anat veient aquestes últimes setmanes, mentre continuem presenciant el judici als nostres líders independentistes, és constatar de quina manera tot plegat obeeix a un guió, a una estratègia matusserament pensada i políticament dirigida.

PER UNA PART, LES DEFENSES dels encausats proven de mostrar que els fets no van ser ni delictes sinó simple exercici de drets fonamentals, o pura política, fins i tot obediència formal a les ordres judicials, o, com a molt, desobediència a algunes resolucions encara no fermes del Tribunal Constitucional. Els nostres líders independentistes, davant del Tribunal Suprem, estan adoptant diverses estratègies en funció de criteris de defensa que proven de cobrir tots els fronts: alguns confien en una defensa més aviat política, d'altres argumenten que no van fer absolutament res fora de la llei, d'altres que hi ha un dret d'autodeterminació i de sufragi que s'ha d'imposar a d'altres raons d'ordre o de pura formalitat.

AL MATEIX TEMPS, L'ESTRATÈGIA de l'acusació es basa a crear una enorme superproducció de cinema de masses. S'hauria agitat la població del país a promoure un aixecament massiu poc o molt violent, amb la intenció de subvertir l'ordre constitucional, desobeir lleis i resolucions judicials i crear un altre estat, aquella república catalana de la qual, és cert, parlaven els nostres líders independentistes com d'un projecte abastable.

SEGONS AQUEST RELAT, els líders independentistes serien els inductors d'un seguit incommensurable d'accions subversives, rere les quals, però, és fa difícil veure-hi, directament, la seva mà. Tot un seguit de petites “infraccions”, incòmodes per a jutges, polítics, policies,

fiscals, es poden convertir en aquells elements que serviran per a inculpar-los de delictes violents, per molt que la violència no passi de ser una pintada, una mica de detergent a terra, un seguit de piulades a Twitter, un iogurt volador, una senyora que va voler saltar un mur baix en un terrat, un vidre trencat, un dit torçat, o dos, un insult a la policia, etc.

TOT DE PETITES ACCIONS INSIGNIFICANTS, perpetrades per individus anònims i sovint sense que se'n pugui saber la seva vertadera identitat o ideologia, són usades com elements d'inculpació d'uns delictes que als nostres polítics els poden comportar anys i anys de presó. No hi ha cap element que pugui certificar que rere una d'aquestes accions poc o molt perturbadores hi hagi cap dels encausats. Si es va tallar una carretera, o la via d'un tren, es va fer una pintada o va volar un tanca, tot això no pot atribuir-se a cap dels processats, que mai van deixar de demanar que tot es fes des del pacifisme, la no-violència i el respecte escrupolós a les normes de convivència.

“Això és el judici, un component fastigós que té per objectiu construir una vertadera novel·la de terror polític”

PER AIXÒ ÉS ESPECIALMENT SAGNANT, com a exemple, la jornada del 20-S, amb la manifestació davant de la Conselleria d'Economia. Allà, literalment, no va passar res: una suposada rebel·lió que va tenir lloc vora d'una joieria, que no va haver de tancar en tot el dia, i vora bars i restaurants, entre càntics, i sense que la feina dels funcionaris judicials es veiés obstaculitzada. Només perquè hi havia molta gent, i que es va fer una crida “a la defensa de les institucions”, ja basta per a convertir-ho en una estratègia de rebel·lió, segons la fiscalia, perquè l'ús de la paraula “defensa” implica d'alguna manera un atac violent i un context bèl·lic. El grau de cinisme, de maquinació i trampa que hi ha rere això és tan inversemblant que costa de no veure que els tribunals internacionals no ho capgiraran quan arribi el moment.

AIXÒ ÉS EL JUDICI, doncs, un component fastigós que té per objectiu construir una vertadera novel·la de terror polític, transformar aquells dies de setembre i octubre, de clima democràtic, festiu i il·lusionant, en un context de violència, ràbia i intransigència autoritària. I tot això enmig d'una campanya electoral on el tema català agafa una importància accentuada; es tracta de fer girar tota la política espanyola entorn d'ofegar la demanda d'autodeterminació del país.

ESPANYA ARA MATEIX NO TÉ ALTRE PROJECTE polític que la seva integritat. Qualsevol altra cosa és secundària; no hi ha atur, no hi ha desigualtat ni crisi ecològica ni violència de gènere ni fracàs escolar, no hi ha res més que un estat que vol intentar mantenir la seva unitat territorial a qualsevol preu, per sobre de drets fonamentals o d'un sistema judicial que s'està convertint en una varietat del teatre de l'absurd.

De set en set

Ignasi Riera

Lliçà

la Capmany. I una biblioteca. I un metge exemplar, presentat per un metge en actiu que s'interessa per la salut mental de nens i d'adolescents (Fundació Orienta) i que

ahora juga un rol important en el govern municipal del fragment de Vallès Oriental on viu. Tot en un sol dia (amb final feliç a la Fonda Europa de Granollers). Per a mi, era l'últim dels actes que dedicava enguany a la “dona finestrella”, l'escriptora barcelonina, de família de folkloristes, Maria Aurèlia Capmany. I això que ens barallàvem sovint perquè, quan no estava d'acord amb alguna cosa, saltava. (No gosó escriure: i si calia, t'esgarrapava). Potser per això ens enteníem tan bé! És important que re-

Malfieu-vos de candidats que no hagin passat per la vida municipal

cordem el paperàs de la MAC en la pervivència del català, malgrat la condemna a mort tant del franquisme en estat pur com des dels compatriotes que preferien cantar les absoltes i enyorar, tot lloant aquells temps “feliços” (¿?): els *laudator temporis acti*. Ella, en canvi, surt de la guerra disposada a viure i a escriure i a dir, en veu alta, quan això era gairebé un delictes, paraules en català. Com a dona de teatre i de ràdio i professora d'institut i periodista i omnipresent en debats, presentacions, homenatges, etc. Amb una altra figura, feineria i assenyada: el doctor Moisès Broggi, de qui he pogut llegir –amb llapis a la mà, i segueixo prenent notes i més notes– el text d'un llibret prim, però farcit de saviesa, que conté una conversa entre net i avi. Me'l passaven a Lliçà i no he parat de llegir-lo, copiar-lo, glossar-lo. Aquesta dies de febrer polítiques, ho tinc claríssim: malfieu-vos de candidats que no hagin passat per la vida municipal. Sé de què parlo!

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Entrevista a Junqueras des de la presó

La junta permet la videoconferència i també autoritza ERC a fer un acte a Lledoners

Marchena escapça l'interrogatori als policies

Prohibeix a les defenses confrontar amb els agents la seva violència l'1-O

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Diàleg amb condició

LÍNIES VERMELLES JxCat i ERC s'obren a un acord amb Sánchez si "no nega" l'autodeterminació com a opció **PSOE** Els socialistes avisen que no hi haurà plebiscit amb un govern seu i que exigir-ho per negociar la investidura impedirà el diàleg

Xavier Miró
BARCELONA

Alguna cosa ha canviat en la predisposició a reiniciar el diàleg polític si recordem que la legislatura espanyola s'havia acabat pel desacord entre el govern del PSOE i els grups d'ERC i el PDeCAT, amb retrets mutus de falta de lleialtat i acusacions al rival d'haver renunciat a parlar.

En aquest inici de campanya s'ha parlat molt de línies vermelles, però més per eliminar-les o llimar-les que per refermar-les per part dels independentistes. En canvi, si bé els socialistes han defugit posar una línia vermella al diàleg en el seu programa electoral i durant l'inici de campanya, ahir la candidata catalana Meritxell Batet deixava clar que no acceptaran el referèndum d'autodeterminació com a condició per negociar la investidura de Pedro Sánchez i, fins i tot, anava més enllà en declaracions recollides per Efe: "Mentre hi hagi un govern socialista, no es farà cap referèndum d'autodeterminació."

Porta oberta

Que prometi que no es farà i que no acceptarà aquesta condició per a la investidura, però, no tanca la porta a dialogar amb JxCat i ERC. El programa electoral del PSOE, que defensa reforçar l'autogovern, sosté que no pot "construir-se el futur" des del dret d'autodeterminació, però no veta el diàleg amb qui el de-

fensi. I, amb més o menys matisos, JxCat i ERC sí que han eliminat o llimat aquesta línia vermella. Molt explícit va ser el candidat Junqueras des de la presó abans de començar la campanya. ERC, assenyalava el seu líder, no posarà línies vermelles a un diàleg amb el PSOE, perquè considera que fer-ho obre la porta a un govern de dretes. Tot seguit, però, hi afegia que tampoc donarà a Sánchez un xec en blanc perquè pugui vetar l'autodeterminació.

Primer, parlem

El vicepresident català, Pere Aragonès, responia ahir a Batet que no se'ls pot demanar que renunciïn al referèndum i insistia: "Com que tothom sap que, tard o d'hora, hi ha d'haver una votació, no perdem més el temps i iniciem el diàleg, sabent que ERC plantejarà un referèndum d'autodeterminació i l'altra part plantejarà la seva proposta. Aquest ha de ser el punt de partida."

Una cosa semblant ha fet JxCat. Els candidats presos Sánchez, Turull i Rull s'han mostrat disposats a garantir un govern estable si hi ha un compromís de diàleg i no es nega l'autodeterminació "com una de les opcions de solució", una posició que ratificava Puigdemont des de Waterloo. També és cert que, en campanya, les candidates Borràs i Nogueras han refermat que l'autodeterminació s'ha de poder exercir, no pas única-

Les frases

“L'autodeterminació com a condició per a la investidura és negar la intenció de diàleg”

Meritxell Batet
CANDIDATA DEL PSC PER AL 28-A

“Iniciem el diàleg. ERC plantejarà l'autodeterminació i l'altra part plantejarà la seva proposta”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Amb el PSOE es pot negociar alguna cosa? Han dit que no hi haurà independència ni referèndum”

Míriam Nogueras
NÚM. 3 DE LA LLISTA DE JXCAT

ment reivindicar. Ahir mateix, la vicepresidenta del PDeCAT i número tres de JxCat, Míriam Nogueras, posava en dubte que es pugui negociar amb el PSOE, perquè, advertia, els socialistes no estan disposats a permetre l'autodeterminació. Així, No-

gueras es preguntava si algú creu encara que "amb el PSOE es pot negociar alguna cosa quan els anys han demostrat que no es pot, i ells han manifestat que no negociaran i que no hi haurà independència ni referèndum". Aquesta és la posició que sosté el

Front Republicà, liderat per Albano Dante Fachin amb la llista impulsada pel sector Poble Lliure de la CUP: qualsevol negociació amb Sánchez ha d'incloure l'autodeterminació.

En certa manera, la situació torna a ser la mateixa que quan es va posar fi

a la legislatura. La Declaració de Pedralbes que van signar els dos governs continua sent un document vàlid per a les dues parts. El govern català es comprometia a buscar una sortida en el marc de la "seguretat jurídica" constitucional, i l'espanyol s'obria a una "proposta política d'ampli suport a la societat catalana". Però Sánchez, en minoria al Congrés, va barrar el pas en les seves declaracions a l'autodeterminació, sense la qual, i sense ni un gest envers els presos, ERC i el PDeCAT van presentar una esmena a la totalitat al pressupost espanyol. ■

L'APUNT

El perill de bandejar els debats

Emma Ansola

No han començat bé els debats electorals televisats, però el més sorprenent de tot és que són precisament els partits polítics els que s'han encarregat d'erosionar-los. L'esquerra de Pedro Sánchez va optar per no assistir al que va programar la primera cadena pública. Paradoxal! Però és que la resta de candidats a Catalunya també van bandejar un dels principals actes que

se celebra durant període electoral i que permet a les formacions contraposar els programes polítics davant dels votants, els espectadors. Sorpren que no recordin que anys enrere els debats i els partits, i en definitiva la política, estaven prohibits i que es van dedicar molts esforços a recuperar els drets polítics en aquest país perquè ara s'hi jugui, i més davant de la ultradreta.

ELECCIONS

icions

Asens, Borràs, Gómez del Moral i Fachin, ahir en el debat de Vilalweb al CCCB ■ JOSEP LOSADA

La investidura de Sánchez i la fe en la reforma d'Espanya enfronten el sobiranisme

■ Borràs avisa que JxCat "no blanquejarà el PSOE" i recorda que la república espanyola ja va empresonar el govern de la Generalitat ■ Gómez del Moral promet un mur contra Vox i s'enorgulleix d'haver fet president Mas "per avançar"

Emili Bella
BARCELONA

Quan el debat electoral queda despulat del soroll d'acusacions de supremacisme, evocacions extemporànies d'ETA, apel·lacions buides al diàleg i retòrica espanyolista diversa, apareix el quid del 28-A: invertir Pedro Sánchez o no, o, en altres paraules, si Espanya és irreformable. Això és el que va passar ahir al CCCB en el debat organitzat per Vilalweb sense representants de les formacions que van aprovar l'article 155. La trobada va visibilitzar dos blocs: Junts per Catalunya i el Front Republicà d'una banda, que donen per perduda la possibilitat de canviar l'Estat, i ERC i En Comú Podem, que no perden l'esperança que un govern de Pedro Sánchez concedirà un referèndum.

El candidat dels comuns, Jaume Asens, va advocar per teixir frater-

nitats amb la resta de pobles espanyols, va qualificar de reaccionari pensar que Espanya és irreformable i va preguntar a la número 2 de JxCat, Laura Borràs, per què vol que se senti la seva veu a Madrid si l'Estat no es pot canviar. "Valoro molt aquest objectiu de reformar Espanya; perfecte, teniu molta feina, moltíssima, però no és el nostre projecte, anem a Madrid no pas a reformar Espanya sinó en clau catalana", va replicar el tàndem de Jordi Sánchez. "Potser la falta de realisme és pensar que Espanya vol ser reformada", va afegir-hi. L'exconsellera de Cultura va donar per superat "el follet del federalisme" i va recordar que la república espanyola ja va empresonar el govern de la Generalitat. "No blanquejarem el PSOE", va prometre Borràs, que va lamentar l'existència de tres candidatures independentistes, fet que va arrencar

aplaudiments espontanis del públic: "Ens horroritza haver de fer triar el votant de l'1-O entre sigles i entre presos." L'aplaudímetre, però, sí és que és indicatiu de res, el va acaparar Albano Dante Fachin (Front Republicà), que va instar reiteradament ERC a aclarir si faria president Sánchez. "Un dia haurem de pitjar un botó per fer un president o no, nosaltres no pitjarem el del sí mentre hi hagi un pres o un exiliat ni sense un reconeixement clar de l'autodeterminació", va delimitar l'exlíder de Podem, que es proposa fer front als qui pretenquin fer servir els vots de l'1-O per invertir el candidat del PSOE. Sempre que interpel·laven el representant d'ERC, Gerard Gómez del Moral (Gabriel Rufián era al funeral de Neus Català), perquè explicités el vot, el diputat responia que ERC serà un mur antifeixista,

és a dir, que si d'ells depèn no deixaran que governin les dretes amb el suport de Vox. Gómez del Moral va recordar que el seu partit ha intentat divuit vegades a Madrid la consecució d'un referèndum: "La dinovena podria ser la primera amb un altre govern que no fos del PP. ¿Hem de renunciar-hi?" També va recordar que va votar a favor de la investidura de candidats d'altres formacions, com ara Artur Mas, tot i discrepar-ne i haver-s'hi manifestat en contra -"i me'n sento orgullós perquè servia per avançar"-, o Carles Puigdemont. "Votareu Sánchez o no?", va exclamar indignat algú que va perdre la paciència entre el públic. "Mai donarem ales a l'extrema dreta, ni a un govern que tingui Albert Rivera com a ministre d'Educació", va insistir abans de garantir que no donaran cap xec en blanc. ■

Una sortida per als presos

L'altra condició per negociar que posaven els partits independentistes era un gest cap als presos polítics. Com que Pedro Sánchez es va negar a interferir en els tribunals, el govern català va demanar un gest de la fiscalia o l'advocacia de l'Estat, on el govern espanyol té marge de maniobra. Però no n'hi va haver cap. En Comú Podem ha plantejat una modificació del Codi Penal per establir clarament que no hi pot haver rebel·lió ni sedició sense l'ús de la violència. I ERC ha anunciat una proposta de llei d'amnistia

per als presos. El PSOE ha refermat que no posarà en dubte la separació de poders. Però un gest cap als presos també es podria visibilitzar quan hi hagués una sentència ferma. En qualsevol cas, Sánchez va decidir convocar eleccions també per reforçar-se parlamentàriament i deixar més enrere el PP i Cs, un objectiu que assoliria segons indiquen les enquestes. Si es confirma, caldrà veure si l'independentisme és prou fort per fer-se imprescindible o si el PSOE ja en farà prou amb Ciutadans o Podem.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Junqueras podrà participar en un acte electoral des de la presó

La Junta Electoral Central autoritza que el candidat d'ERC sigui entrevistat per videoconferència divendres sant ■ Esquerra podrà fer campanya en tres presons catalanes

M.P.
BARCELONA

La Junta Electoral Central ha autoritzat el candidat d'ERC a Barcelona per a les eleccions espanyoles, Oriol Junqueras, a ser entrevistat per videoconferència des de la presó madrilenya de Soto del Real, divendres sant a les deu del matí, per l'agència ACN. La junta, en la resolució d'ahir, denega, però, al líder republicà que pugui participar en altres actes electorals, demà i els dies 24 i 25 d'abril, perquè, segons els informes de Serveis Penitenciaris del Ministeri de l'Interior, "afectaria greument el funcionament del centre i la situació processal de Junqueras", ja que no són dies festius i ha d'assistir al judici al Suprem. Aquest és el primer acte electoral que permet la JEC a un dels cinc presos polítics i candidats d'ERC i JxCat el 28-A, als quals s'ha denegat la li-

bertat provisional per participar en la campanya.

En tot cas i en un vot particular, tant el president de la JEC, Segundo Menéndez, com la vocal Inés Olaizola van fer constar la seva disconformitat que s'hagi autoritzat Junqueras a participar telemàticament en només un dels actes que havia sol·licitat. Segons els discrepants, els arguments d'Institucions Penitenciaris no estan exposats de manera prou "detallada i precisa".

D'altra banda, la Junta Electoral de Barcelona ha autoritzat el número 2 d'ERC, Gabriel Rufián, a celebrar demà un acte de campanya per als comicis espanyols a la presó de Lledoners, on van estar tancats els presos polítics homes, que ara són al penal de Madrid per assistir al judici. En la resolució, comunicada ahir, la junta permet l'acte, després de rebre l'aval del Departament de Justícia, que ho

veu "pertinent". La Junta Electoral Central ja va autoritzar l'any passat un acte electoral en una presó, amb motiu de les eleccions andaluses.

En un informe remès a la Junta Electoral de Barcelona, el departament que dirigeix Ester Capella emfatitza que la normativa penitenciària no estableix "cap prohibició expressa" pel que fa a la celebració d'actes electorals a la presó, "sense perjudici de les qüestions de seguretat interior que es puguin establir". En l'informe, signat pel secretari de Serveis Penitenciaris, Amand Calderó, es fixen normes concretes, com ara que cada partit polític podria fer un acte de campanya a l'interior de cada penal, sense superar els 60 minuts i sense afectar les activitats de la "vida ordinària" de cada presó. També es deixa clar que els actes "no poden ser multitudinaris" i que s'han d'adaptar a cada centre. I els presos que estan en condicions d'exercir el seu dret a vot en cada procés electoral són els únics que podran acudir als actes de campanya, menys els de primer grau.

Raül Romeva i Oriol Junqueras, darrere de les advocades al Suprem, abans d'ahir ■ EFE

ERC també ha demanat permís a la Junta Electoral de Girona i de Tarragona, perquè l'autoritzi a celebrar actes electorals a les presons de Puig de les Basses, on va estar empresonada l'exconsellera Dolors Bassa, i Mas d'Enric, on va estar l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell. ■

Risc de "mobilitzacions violentes"

La fiscalia del Tribunal Suprem s'oposa "absolutament" que els caps de llista de Junts per Catalunya (JxCat) a Barcelona, Lleida i Tarragona per a les eleccions espanyoles, Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull, respectivament, tinguin permisos penitenciaris per poder participar en la campanya electoral i que puguin ser entrevistats o enregistrar missatges durant les pauses del judici, a Madrid, tal com han demanat a la sala que els jutja.

Els fiscals Javier Zaragoza i Fidel Cadena afirmen que els seus drets de participar en política "no es veuen afectats", ja que poden ser candidats i, com que estan en llistes tancades, els seus companys poden defensar el programa. Per contra, diuen que, si tenen permisos, "hi ha el risc que es puguin impulsar mobilitzacions violentes o greument contràries a l'ordre públic, similars als fets que se'ls atribueix" i pels quals se'ls manté en presó preventiva.

AITONA

el mar verd

A PARTIR DEL 19, 20 I 21 D'ABRIL (SETMANA SANTA) I FINS AL MES DE SETÈMBRE, NOVES VISITES GUIADES I RUTES A PEU, EN BICICLETA I GLOBUS AEROSTÀTIC

DESCOBREIX ELS ENCANTS DE L'ENTORN PRIVILEGIAT D'AITONA. T'HI ANIMES?

INFORMACIÓ I RESERVES: www.fruiturisme.cat, 600 976 682 o 97 379 40 10

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Marchena escapça els interrogatoris als policies

■ El president del Suprem prohibeix a les defenses confrontar amb els agents la seva violència l'1-O arran de la queixa de la fiscal ■ Els antiavalots neguen que la reacció dels veïns fos pels seus cops

Mayte Piulachs
BARCELONA

El president de la sala d'enjudiciament del Tribunal Suprem, Manuel Marchena, per sorpresa i sense cap incident greu, va limitar ahir el dret de defensa dels independentistes catalans prohibint als seus advocats que en els interrogatoris als agents de la policia espanyola que van actuar l'1-O se'ls preguntin per les contradiccions de les seves afirmacions. Marchena ho va fer a petició de la fiscal Consuelo Madrigal, que es va queixar que semblava "un judici contra els policies" quan la penalista Marina Roig, de l'equip de defensa de Jordi Cuixart, president d'Òmnium, va preguntar a l'oficial 93.493 si havia saltat sobre els ciutadans asseguts a terra a l'institut Torreforta de Tarragona, com es veu en els vídeos que encara no es permet exhibir. No era cap valoració ni cap conclusió, sinó un fet.

Les defenses no es van arronsar pas i van seguir preguntant als 23 agents de la policia espanyola, amb tasques d'antiavalots i de policia judicial, si la reacció irada d'alguns veïns era pels seus cops de porra i la seva acció violenta. Tots ho van negar i van explicar

Agents de la policia espanyola donen cops de porra als concentrats a l'institut Tarragona l'1-O ■ ACN

que les seves lesions, sempre lleus –a les cames, als braços, un bony al cap per un cop d'urna i un cop als testicles–, van ser causades per una "massa" de ciutadans "violents" que "els insultaven" i que els "donaven puntades de peu" des de terra, asseguts.

A més de Roig, el penalista Jordi Pina, defensor de Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull; l'advocat Benet Salellas, de l'equip d'Òmnium, i Andreu van den Eynde, de-

fensor de Romeva i Junqueras, no es van cansar de preguntar i repreguntar als testimonis policials d'ahir quan i com van donar els cops de porra, si treien els concentrats estirant-los els cabells i si van veure algun ciutadà ferit. Novament, com abans d'ahir, els policies no van veure veïns ferits. Aquest cop, però, cap agent va declarar que van rebre amenaces de mort amb ETA de protagonista com van repetir diversos testimonis

Per Sant Jordi, sessió amb polítics

En la sessió d'avui es preveu que declari 22 agents de la policia espanyola que van actuar l'1-O a Lleida. Aquestes sessions maratonianes i repetitives –perquè els fiscals no han volgut renunciar a gran part dels policies– es compleixen perquè l'advocada de l'Estat i els de l'acusació de Vox i algunes defenses han renunciat a fer-los preguntes. Ahir a la tarda en va

ser una mostra, amb interrogatoris de menys de cinc minuts per agent.

I per Sant Jordi es reprendrà el judici, amb polítics catalans citats, demanats per les defenses. Hi seran: Pere Aragonès, vicepresident del govern; els exconsellers Jordi Jané, Meritxell Ruiz i Jordi Baiget, i l'exdirector dels Mossos Albert Batlle, entre d'altres.

de dilluns.

Onze dels vint-i-tres agents que van declarar ahir van actuar en centres de votació de Tarragona. Són esfereïdores les imatges a l'institut Tarragona, on una noia és colpejada a la cara per antiavalots espanyols. També es comprova que a l'institut Torreforta les persones assegudes a terra criden "democràcia" i, quan un agent les trepitja, l'escriu amb l'ambient es tensa. Amb tot, en aquest centre, els van entregar dues urnes, i al de Sant Pere i Sant Pau, set, a través d'uns bom-

La xifra

23

agents de la policia espanyola van declarar ahir al Suprem: onze van actuar en centres de votació de Tarragona; set, a Girona; quatre, a Barcelona, i un, a Lleida.

bers, van dir.

Sobre l'actuació a Girona, ahir van declarar set policies. L'inspector i coordinador dels antiavalots, amb el número d'identificació 66.174, va explicar que dels deu centres on van actuar, només en tres no es van produir accions violentes. Va tornar a sortir la intervenció a l'escola Verd, on l'inspector va assegurar que els concentrats van perpetrar "agressions violentes" contra ells i fins i tot va declarar: "Ens posaven els nens al davant." En resposta a preguntes de l'advocada Judit Gené, l'inspector va admetre que cap superior li va ordenar que es coordinés amb el cos dels Mossos d'Esquadra. ■

labosar
anàlisis clíniques

DES DE 1990

- CONCERT AMB LA MAJORIA DE MÚTUES
- EXTRACCIONS I RECOLLIDA DE MOSTRES:
DE DILLUNS A DIVENDRES DE 8 A 13 H I DE 17 A 19 H. DISSABTES DE 8 A 10:30 H
- ENTREGA DIÀRIA DE RESULTATS AL LABORATORI O PER CORREU ELECTRÒNIC

NOVETAT

- PROVES D'INTOLERÀNCIA A LA LACTOSA, LA FRUCTOSA I EL SORBITOL
- PROVES DE DIAGNÒSTIC PRENATAL NO INVASIU
- INTOLERÀNCIA A ALIMENTS

MALGRAT DE MAR
C/ Ponent, 4 - Tel. 93 765 52 28

BLANES
C/ Hospital, 31, 1er 1a - Tel. 972 350 883
info@labosar.com - www.labosar.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PER LLOGAR-HI CADIRES

LLUÍS MARTÍNEZ

Quan el savi assenyala la lluna...

Molta premsa continua ignorant la lluna –els enormes problemes socials d'Espanya– i segueix mirant el dit, que apunta cap a Catalunya. “El nacionalisme moderat està disposat a donar cobertura al radical sempre que calgui”, denuncia *El Día de Córdoba*. “Quan el sentit comú falla, aquesta línia l'han de marcar els cossos policials”, amenaça *Córdoba*. La societat catalana, afirma Javier Caraballo a *El confidencial.com*, s'ha transformat en una “gentada intolerant i agressiva”. “La coincidència del radicalisme base i el català no crec que sigui casual”, assegura Fernando Ónega a *La Voz de Galicia*.

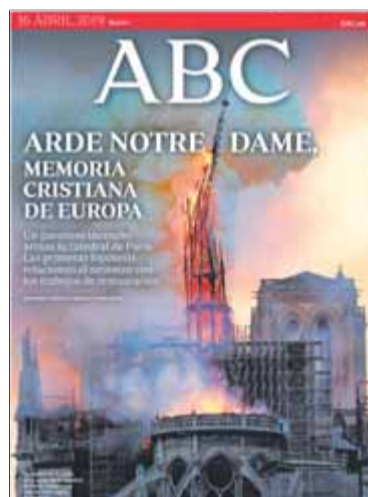
Un consell que no s'escoltarà ningú

A l'editorial llegim: “El més preocupant de tot és el risc que totes les propostes [...] quedin relegades a un segon pla [...]. Catalunya és un greu problema, però no és l'únic que ens ha de preocupar.”

Els fanàtics sempre són els altres, és clar

Antonio Pérez afirma: “Els presumptes «antifeixistes» són els més fanàtics nacionalistes separatistes que neguen la condició ciutadana [...] als que no compareixen els seus principis.”

Campanya en blanc i negre, sense matisos

Editorial de broc gros: “Els aliats del PSOE per a aquesta empresa només poden ser els que també aspiren a deixar Espanya sense pau social, com a la Universitat de Barcelona o a Errenteria.”

Els catalans seran lliures, encara que sigui a la força

El digital d'Eduardo Inda es fa ressò de la promesa, que no deixa de ser una amenaça, de Pablo Casado: si ell guanya, els catalans recuperaran la llibertat, vulguin o no. I si no la volen recuperar a les bones, s'aconseguirà amb els “efectius” que calguin. Quins efectius? Negociadors? Mediadors? Facin les seves apostes.

Reflexió d'un votant indecís

Montecruz a *La Provincia*, un diari de les Canàries, fa aquesta reflexió pessimista. El contrari opina José María Pons, al diari *Me norca*: “Conec polítics de petits ajuntaments que poden donar lliçons a altres que pul-lulen per emmoquetats despatxos.”

L'ALTRA CARA DEL JUDICI

XEVI SALA

“ LES FRASES

“La coordinació policial em superava. Jo no tenia contacte amb cap altre cos policial”

066175

INSPECTOR DE LA POLICÍA NACIONAL

“La defensa no pot interrogar els testimonis com si aquí s'estigués jutjant l'actuació policial”

CONSUELO MADRIGAL

FISCAL

LA CARA I LA CREU

El ridícul relat de la violència ambiental

Tanques, llambordes, testos, una taronja, i fins i tot una moto. El repertori de suposades armes d'agressió massiva contra els cossos de seguretat estatal no para de créixer a mesura que declaren agents de la Guàrdia Civil i de la Policia Nacional que van participar en la repressió de l'1-O. Ahir, però, es va sobrepasar el líndar de la ridícula quan un inspector va explicar que va obstaculitzar la seva tasca “una dona amb cotxet de nadó, sense nadó”.

L'acusació té carta blanca; la defensa, no

Les preguntes de la defensa als policies espanyols van incomodar ahir de manera evident l'acusació, fins al punt que la fiscal Consuelo Madrigal va demanar al president de la sala que no permetés convertir la sessió “en un judici a l'actuació policial”. Manuel Marchena va retreure a Marina Roig que partís “d'una realitat no acreditada”. Més endavant va impedir que Benet Salellas demanés a un agent que descrivís què entenia per “massa”.

LA SENYORA I LA SAMARRETA

Censura en la vestimenta del públic i protagonisme indirecte de Clara Ponsatí

Les càmeres no ho van retransmetre, però els periodistes en van informar: abans de començar la sessió la policia va obligar una persona del públic, membre del col·lectiu Madrileños por el Derecho a Decidir, a treure's una samarreta on s'hi podia llegir la perillosa paraula “llibertat”, escrita en castellà, català, gallec i euskara. La sessió no va tenir samarreta, però sí una convidada inesperada, l'exconsellera d'Ensenyament ara a l'exili Clara Ponsatí. Un dels agents de la Policia Nacional s'hi va referir com “la senyora asseguda a terra” que, “amb una actitud bastant nerviosa”, reivindicava el dret a estar a casa seva.

FOTO: GISELA PLADEVAYA

L'ENTREVISTA **MARC PUIGTIÓ**

“No ens hem d'amagar, no hem fet res dolent”

Igor Llongueres

Les imatges de la càrrega policial que la Guàrdia Civil va protagonitzar contra la població, a Sant Julià de Ramis, van ser les primeres que es van difondre l'1-O arreu del món. L'expectació que hi havia des de primera hora del matí era màxima en aquest municipi del Gironès, on havia de votar el president Carles Puigdemont. L'alcalde, Marc Puigtió, està citat a declarar com a testimoni a finals d'aquest mes al Suprem.

Com va viure aquella jornada?

Cada vegada que veig les imatges se'm posen els pèls de punta. Va ser un dia complicat i trist per a nosaltres. Teníem moltes ganes de poder votar, que els nostres veïns i veïnes poguessin exercir lliurement aquest dret. Per culpa de les càrregues hi va haver més de 70 ferits.

Els ajuntaments de Sant Julià, Girona i Aiguaviva han tirat endavant una denúncia col·lectiva. En quin punt es troba?
Hem presentat la querrela amb l'ajuda dels advocats voluntaris. Crec que serà un procés lent, però els veïns es mereixen que els tres consistoris lluitem.

La policia va causar danys materials al pavelló, que l'Ajuntament xifra en 13.600 euros. Hi ha alguna reclamació?

Van destrossar l'entrada amb un mall, quan després van acabar obrint la porta amb unes alicates. Van anar a buscar les imatges, ja que també van danyar portes que es podien obrir tranquil·lament amb la maneta. Van iniciar una demanda per reclamar una indemnització.

La defensa de Junqueras i Romeva l'ha citat a declarar com a testimoni al Suprem el 30 d'abril. Com ho afronta?

Tinc ganes de poder anar allà i explicar-me. No ho estic preparant gaire perquè simplement he de relatar la veritat del que va passar, que va ser gravat per més de cinquanta mitjans de comunicació.

L'ACM va denunciar a Madrid les mentides que diversos policies espanyols diuen al judici. Com va anar l'acte?

Hi havia poca premsa de Madrid. Costa arribar a Espanya. Però qualsevol espai l'hem d'aprofitar. Nosaltres no ens hem d'amagar de res. No hem fet res dolent: els veïns anaven amb una papereta a la mà i des de les 6 h feien cua per votar. ■

QÜESTIONS TÈCNiques

Recórrer a altres mesures abans que la presó

Al Suprem van declarar ahir com a testimonis una vintena d'agents de la Policia Nacional que l'1-O van actuar a les capitals catalanes. Hi va haver queixes de les defenses per la tolerància del jutge Marchena amb la fiscalia, mentre que escapça l'interrogatori dels lletrats dels encausats. L'advocada Núria Angulo diu que el president del tribunal ha de moderar el debat i tallar les preguntes que creu capcioses o que poden induir a engany. La lletrada considera que hi ha una desigualtat, ja que

Marchena no veu impertinent que el fiscal parli de massa tumultuària o d'alçament, quan són fets que encara no han quedat provats. A banda, ahir va fer 547 dies que els Jordis estan en presó provisional. Angulo lamenta que, abans de decretar la privació de llibertat, no s'apliquessin altres mesures per evitar el suposat risc de fuga, com ara fer-los un seguiment per mitjans electrònics, retirar-los la documentació personal o que haguessin dipositat una fiança.

Núria Angulo

Roses per Sant Jordi

Roses preparades i muntades des d'1,23 € (tot inclòs)

Roses preparades a granel des de 0,92 € (tot inclòs)

Majoristes des de 1980

Miquel i Àngel Puig, C.B.

937 523 994 (3 línies) comercial@miap.es

Consulteu ofertes disponibles a www.roses-santjordi.com

Diputació Barcelona Àrea de Territori i Sostenibilitat
Servei Jurídico-administratiu
Ext. 37447

ANUNCI

L'Excm. Sr. President de la Diputació de Barcelona ha dictat, amb data de 29 de març de 2019 i núm. D 3966/19, la següent Resolució, atès que l'adopció d'aquesta és competència de la Presidència de la Corporació, en aplicació de l'article 34.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, i pel fet de no haver estat delegada en cap altre òrgan.

(...)

Primer. APROVAR inicialment el Projecte constructiu "Itinerari de vianants a la ctra. 2002 des del vial de servei del Canal de la Dreta fins el camí dels Cavallers. TTMM Sant Vicenç dels Horts-Santa Coloma de Cervelló", amb un pressupost d'un milió cent vuit mil vuit-cents setanta-dos euros amb noranta-sis cèntims (1.108.872,96 EUR), IVA exclòs, que aplicat el 21% de l'IVA (232.863,32 EUR) resulta tenir un pressupost total d'1.341.736,28 EUR, i un pressupost per a coneixement de l'Administració d'1.342.155,58 EUR, IVA inclòs, el qual inclou una partida de valoració d'expropiacions de 409,30 EUR, que conté, així mateix, l'estudi de seguretat i salut, i no ha estat previst en el vigent pressupost de 2019 d'aquesta Corporació.

Segon. EFECTUAR exposició pública del projecte per un període de trenta dies hàbils, comptats des de l'endemà de la data de publicació de l'anunci corresponent en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, període durant el qual es podran formular reclamacions i al·legacions davant d'aquesta Diputació.

Tercer. DISPOSAR que, en el cas de no haver-hi cap reclamació o al·legació en el tràmit de la informació pública, l'aprovació inicial del projecte que es determina en virtut de la present resolució esdevindrà definitiva.

Quart. APROVAR inicialment la relació de béns i drets afectats d'expropiació i/o ocupació temporal i servitud de pas, pel citat projecte, situats als termes municipals de Sant Vicenç dels Horts i de Santa Coloma de Cervelló, fent-ne exposició pública per un període de quinze dies hàbils, comptats des de l'endemà de la data de publicació de l'anunci corresponent en el Butlletí Oficial de la Província, en un dels diaris de més circulació de la província i en els taulars d'anuncis d'aquesta Diputació i de l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts i l'Ajuntament de Santa Coloma de Cervelló, període durant el qual s'hi podran formular reclamacions i al·legacions davant d'aquesta Diputació. En el cas de no haver-hi cap reclamació o al·legació en el tràmit de la informació pública, aquesta aprovació inicial esdevindrà definitiva.

RELACIÓ DE BÉNS I DRETS AFECTATS

TM SANTA COLOMA DE CERVELLÓ

DADES AFECTATS		DADES CADASTRALS				SUPERFÍCIES AFECTADES m²				CLASSIF. URBANÍST.
FINC	TITULAR	NATURALESA	POLÍGON	PARCEL·LA	SUB-PARCEL·LA	REF. CADASTRAL	SUP. EXPROPI. VIALS (M²)	SUP. SERVIT. PAS SUBT. (M²)	SUP. OCUP. TEMPOR. VIALS (M²)	
5	Jaime Armengol Galceran Francisco Javier Armengol Aymerich Alberto Armengol Aymerich	Rústic	1	69	---	08244A001 000690000DF	0,00	0,00	31,87	Sòl urbanitzable delimitat Vinya
6	Joan Bolta Poch M. Montserrat Capara Peralas	Rústic	1	59	---	08244A001 000590000DB	0,00	0,00	336,11	Sòl urbanitzable delimitat Vinya improductiva

TM SANTA COLOMA DE CERVELLÓ

DADES AFECTATS		DADES CADASTRALS				SUPERFÍCIES AFECTADES m²				CLASSIF. URBANÍST.
FINC	TITULAR	NATURALESA	POLÍGON	PARCEL·LA	SUP. CESSIÓ VIALS (M²)	SUP. CESSIÓ SERV. PAS (M²)	SUP. OCUP. TEMPOR. AUTORITZAC. (M²)	SUP. OCUP. TEMPOR. VIALS (M²)		
1	Canal de la Dreta del Llobregat	Rústica	2	22	38,69	0,00	74,76	---	Sòl no urbanitzable Improduct. Marges ctra. i pont	
2	Ajuntament de Santa Coloma de Cervelló	Rústica	2	9002	0,00	0,00	34,38	---	Sòl no urbanitzable Via comunicació	
3	Ajuntament de Santa Coloma de Cervelló	Rústica	1	9003	0,00	0,00	25,08	---	Sòl no urbanitzable Via comunicació	
4	Canal de la Dreta del Llobregat	Rústica	1	21	1473,57	0,00	195,84	---	Sòl no urbanitzable/urbanitzable Improduct. Marges ctra. i pont	
7	Ajuntament de Santa Coloma de Cervelló	Rústica	1	9002	0,00	0,00	40,70	---	Sòl no urbanitzable Via comunicació	
8	Ajuntament de Santa Coloma de Cervelló	Rústica	1	9001	0,00	0,00	51,09	---	Sòl no urbanitzable Via comunicació	

TM SANTA COLOMA DE CERVELLÓ / SANT VICENÇ DELS HORTS

DADES AFECTATS		DADES CADASTRALS				SUPERFÍCIES AFECTADES m²				CLASSIF. URBANÍST.
FINC	TITULAR	NATURALESA	POLÍGON	PARCEL·LA	SUP. CESSIÓ VIALS (M²)	SUP. CESSIÓ SERV. PAS (M²)	SUP. OCUP. TEMPOR. AUTORITZAC. (M²)	SUP. OCUP. TEMPOR. VIALS (M²)		
9	Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts	Rústica	79138	11	0,00	0,00	795,47	---	Sòl no urbanitzable. Zona verda	
10	Canal de la Dreta del Llobregat	Rústica	6	9006	789,12	0,00	256,11	---	Sòl no urbanitzable/urbanitzable Improduct. Marges ctra. i pont	

Si en qualsevol moment posterior de la tramitació que s'hagi de dur a terme d'acord amb la corresponent expropiació forçosa dels terrenys afectats segons el projecte constructiu de les obres, fos presentada davant d'aquesta Diputació, per part dels interessats, documentació acreditativa de canvis produïts en la titularitat vigent segons el Registre de la Propietat, i que contradiguin l'atribució de la propietat d'alguna de les finques en qüestió que s'efectua en l'anterior relació de béns i drets afectats sotmesa a informació pública, es dictarà la resolució que sigui procedent i, en tot cas, per al reconeixement del dret a la percepció de les indemnitzacions econòmiques que s'acordin en el susdit procediment caldrà que els interessats aportin prèviament en el seu moment acreditació suficient en dret sobre l'actualitat de la vigència registral de la inscripció de la seva titularitat sobre els béns i/o drets afectats.

Cinquè. NOTIFICAR la present resolució a tots els interessats.

(...)

Aquesta resolució no pot impugnar-se, en tractar-se d'un acte administratiu de tràmit no qualificat.

En virtut de la citada Resolució, i en compliment de les disposicions vigents, el projecte esmentat queda exposat al públic en les oficines d'aquesta Corporació, Àrea de Territori i Sostenibilitat, Servei Jurídico-administratiu, Expropiacions (carrer Comte d'Urgell, núm. 187 - Edifici del Rellogte, 4a planta - Recinte de l'Escola Industrial -Barcelona-), de dilluns a divendres, de 9 a 14 hores, fent-ne exposició pública durant el termini de 30 dies hàbils, comptats a partir del dia següent al de la publicació d'aquest anunci en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, durant el qual es poden formular reclamacions i al·legacions davant d'aquesta Diputació.

En compliment de l'article 21.4 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, quant a la indicació dels terminis màxims de durada del procediment, així com els efectes que produeix el silenci administratiu, es fa saber que:

a) En cas que s'hi formulessin al·legacions dintre del termini d'informació pública, i de conformitat amb el que disposa l'article 37.5 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, el termini màxim establert normativament per adoptar i notificar una resolució definitiva en el procediment que s'inicia en virtut de la present resolució serà de sis mesos, comptats des de la data d'aprovació inicial, llevat dels supòsits de suspensió o d'ampliació del termini previstos en els articles 22 i 23 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

En cas de no haver-hi cap al·legació, una vegada transcorregut el termini d'exposició al públic, aquesta resolució serà definitiva en via administrativa.

En aquest supòsit, si es volgués impugnar la resolució de l'aprovació definitiva del projecte, s'hauria d'interposar, si escau, recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de Barcelona, en el termini de dos mesos comptats des del dia següent al de la seva notificació. Alternativament i de manera potestativa, es podria interposar recurs de reposició davant el mateix òrgan que l'ha dictat, en el termini d'un mes comptat des del dia següent al de la referida notificació.

b) Segons l'article 25.1 a) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, els interessats que, en relació amb la referida Resolució, haguessin comparegut davant d'aquesta Diputació dintre del termini d'informació pública abans indicada, hauran d'entendre desestimades les seves pretensions per silenci administratiu, en el cas que es pugui derivar el reconeixement, o si és el cas, la constitució de drets o altres situacions jurídiques favorables, si havent transcorregut el termini de tres mesos, comptat des de la data en què la seva sol·licitud ha tingut entrada en el registre de l'òrgan competent per a la seva tramitació, no ha estat adoptada i notificada una resolució sobre la petició.

Francesc Bartoll Huerta
El secretari delegat
Barcelona, 2 d'abril de 2019

119001-12089140

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cap de llista de Junts per Catalunya a Girona per al 28-A Jaume Alonso-Cuevillas

“La política del peix al cove ara és del tot inútil”

PRIORITAT • “No anem a Madrid a esgarrapar una competència més. Volem avançar clarament cap a la construcció d’una república” **TRIPARTIT DE LA DRETA** • “És el mateix que un bipartit entre el PSOE i Ciutadans, amb l’avantatge que ens ajudaria molt en la batalla d’opinió a Europa”

QUIM PUIG

Anna Puig
GIRONA

És la seva primera campanya electoral, però la viu com una continuïtat del que ja estava fent com a advocat del president Carles Puigdemont.

El dret i la política ara tenen més en comú que mai. Té la sensació que el salt que fa tampoc és tan gran?

Malauradament, són més a prop que mai, i no hauria de ser així. Des de fa un any i mig, no s'està utilitzant el dret com un instrument de solució de conflictes, sinó com una eina de força per reprimir el disident. Per això estem vivint un procés polític vestit de procés judicial. No es fa la reconstrucció històrica d'uns fets per aplicar el dret penal, sinó que es jutja la gent per la seva ideologia. I els processos polítics es defensen tant des de la sala de justícia com des de fora. I, en el meu cas, ja fa molts mesos que faig política i que faig xerrades per explicar això.

Continuarà sent l'advocat del president Puigdemont si guanya l'escó?

Sí, és compatible. Soc advocat i no vull deixar de ser-ho. Jo aspiro a ser expeditat. Però és un moment excepcional i històric, i requereix sacrificis. No dic que

Quantes vegades s'ha promès el desdoblament de l'N-II a Girona? Per tant, voler pactar coses és un engany sistemàtic

no sigui un repte apassionant, però ara mateix anar a Madrid no és de les coses més agradables.

I per què a Girona? Li retreuen que només hi té una segona residència.

Tinc molt més a veure amb Girona que això. Però estem parlant de Junts per Catalunya i serem forts en la mesura que tinguem grup parlamentari. I per aconseguir-lo cal un bon resultat a les quatre demarcacions. Per tant, per votar-me a mi, o a Jordi Sánchez, tant es pot fer des

Advocat mediàtic convençut per Llach

Jaume Alonso-Cuevillas (Barcelona, 1961) és economista, doctor en dret i catedràtic de dret processal a la Universitat de Barcelona. És l'advocat del president Carles Puigdemont, i això l'ha portat, també, a l'activisme, a còpia de fer xerrades arreu del territori sobre la judicialització del procés. Figura mediàtica, explica que qui realment el va convèncer per fer el pas cap a la política és el seu amic Lluís Llach, en un viatge que van compartir a Bilbao. Acaba de publicar *1 judici (polític) i 100 preguntes*.

de Girona com des de Tarragona o des de qualsevol altra demarcació. I, a Girona, hi tinc més que una segona residència. El meu avi va ser alcalde de Lloret, el primer de la República. I després em vaig casar amb una noia de Torroella.

I als que dubten que vingui a defensar els interessos gironins, què els diu?
Primer, que em considero molt vinculat a Girona. Tinc mitja sang gironina, tot i que no hi visc. En aquests moments excepcionals, però, l'objectiu prioritari és aconseguir la independència. I això ho farem tots de la mateixa manera, per sobre de les reivindicacions territorials, que dependran també del mapa que ens trobem.

Així, no és possible anar a Madrid a reclamar un referèndum i, alhora, reivindicar el desdoblament de l'N-II, per posar un exemple dels greuges a Girona?
Nosaltres tenim com a objectiu prioritari bàsic l'autodeterminació de Catalunya. Ja entenem que no serà fàcil per al PSOE i que no pactarem en dos dies un referèndum. Però hi ha d'haver passes clares en aquest sentit, encara que sigui lentament; si no, sí que hi haurà línies vermelles. Ara la política del peix al cove és del tot inútil. Quantes vegades s'ha promès el desdoblament de l'N-II? De les inversions promeses a Catalunya, només se n'ha

prés i el que els preocupa realment, que és Puigdemont en les europees.

Podríem tenir la imatge de seients buits i llaços grocs com al Parlament?

Fa 35 anys que em dedico al dret, però els 34 primers no compten, perquè m'han canviat el reglament. Ara necessito una bola de vidre. Imagino que els deixen anar al ple de constitució per evitar la mala imatge a Europa. Però voldran amagar el fet que aniran conduïts al Congrés en furgons policials i que sortiran escortats cap a la presó. Però serà així. I després, si respecten la legalitat, esperaran que el Congrés estigui constituït i que les comissions estiguin formades per demanar el suplicatori i suspendre'ls.

Què podria representar l'entrada de Vox?

Més descrèdit internacional. En el fons, Vox és molt més abrupte en la forma, però, pel que fa al fons, no hi ha diferències substancials respecte al PP i Ciutadans.

I un tripartit de dretes?

Seria el mateix que un bipartit entre el PSOE i Ciutadans. Amb l'avantatge que un tripartit de la dreta ens ajudaria molt en la batalla d'opinió que estem duent a terme a Europa. Al meu parer, el conflicte es desencallarà amb la intervenció d'Europa, però no vindrà sola i l'hem de

El secretari general de Vox, Javier Ortega Smith, a la dreta, en una sessió del judici ■ EFE

La Junta Electoral suspèn el debat on participava Vox

■ Obliga a canviar el format per incloure-hi els partits amb representació ■ Oriol Junqueras demana participar-hi

Abans que arribi la sentència del Tribunal d'Estrasburg ja serem una república. Perquè això ja és imparable

complert un 13% de mitjana. Per tant, pactar coses és un engany sistemàtic.

S'han acabat els intercanvis de cromos.
És que després de l'1-O ja no som partidaris d'aquesta via. No anem a Madrid a esgarrapar una competència més. Volem avançar clarament cap a la construcció d'una república, amb totes les dificultats que això té. És el nostre únic camí i és irrenunciable.

Un bloqueig de la política espanyola és positiu o negatiu?

És negatiu, però els que ho estan bloquejant són ells. És Pedro Sánchez qui diu que no és no. Hi ha un conjunt de catalans que volen la independència, que nosaltres creiem que són majoria. No ho sabem, perquè mai ens ho han deixat comptar. Però, en tot cas, això no es pot ignorar ni poden pensar que ho pararan amb repressió i judicialització. La gent cada vegada està més mobilitzada i més desconnectada d'Espanya. I això és irreversible i imparable.

Podran participar en la política espanyola els presos polítics que són candidats?
Molt em temo que no. Ara han anunciat que els deixaran prendre possessió, i la imatge serà potentíssima. I l'Estat sap que el perjudica molt de cara a l'exterior. Però ho fan per forçar el que vindrà des-

Els processos polítics es defensen tant des de la sala de justícia com des de fora. En el meu cas, ja fa molts mesos que faig política

provocar, com estem fent, per exemple, amb el Consell per la República. Això, i la mobilització permanent de la ciutadania catalana. I un tripartit de dretes ens ajudaria encara més a visibilitzar-ho.

I llavors arribarà la sentència del judici. Si és condemnatòria, què ha de passar?

Jurídicament, serà una aberració. Però tot indica que serà condemnatòria. Auguro que quedaran unes condemnes d'entre vuit i dotze anys. Una salvatjada, perquè no existeix cap dels delictes. Llaavors això, jurídicament, haurà de fer el seu recorregut. Hi haurà recurs d'empara; al cap d'un parell d'anys, podrem anar a Estrasburg, i d'aquí a cinc, sis o set anys, podrem tenir una sentència. En clau de país, això suposarà un pas més en la desconexió i en la indignació. Estic convençut que hi haurà una resposta que hauran de canalitzar les entitats.

Vostè deu ser un dels homes més optimistes del país, perquè preveu la independència de Catalunya d'aquí a pocs anys.

Tinc el convenciment que abans que arribi la sentència d'Estrasburg ja serem una república, perquè això és imparable. Amb els factors que deia abans, que són la força de la gent, per una banda, i l'opinió pública europea, per l'altra. El detonant pot ser qualsevol cosa, i hi serà. ■

Emma Ansola
BARCELONA

La Junta Electoral Central (JEC) va acordar ahir suspendre el debat electoral previst per al dia 23 d'abril a la cadena privada d'Atresmedia en resposta als recursos presentats per Junts per Catalunya, el PNB i Coalició Canària.

L'argument principal que esgrimeix la junta és que la presència del partit de la ultradreta Vox trenca el principi de proporcionalitat que els mitjans privats també han de complir. Segons l'acord de la JEC, Vox no és un partit significatiu en l'àmbit estatal, ja que en les anteriors eleccions el nombre de vots que va aconseguir va ser només d'un 0,1%, mentre que les formacions que van presentar recurs sí que van obtenir representació parlamentària amb percentatges superiors al de Vox i, en canvi, no són presents en el debat. Aclareix que els resultats de Vox a les eleccions andaluses només haurien de comptabilitzar en els debats durant els comicis en aquell territori.

La JEC, però, deixa la porta oberta a l'organització d'un debat electoral a

Tomben la querella contra Torra

El Suprem va rebutjar la querella de Vox contra el president català, Quim Torra, per un delictes de conspiració a la rebel·lió per la defensa de la "via eslovena" per a Catalunya, en entendre que Torra va fer ús de la seva llibertat d'expressió manifestant una opinió política. La sala segona del Suprem no ha admès a tràmit la querella perquè

"l'expressió d'una opinió política teòrica pel model eslovè pot semblar absurda, irriant i imprudent a Catalunya, però queda emparada per la llibertat d'expressió", i assenyalava que la conspiració a la rebel·lió hauria de "caure de ple en la fase de «resolució manifestada» que expressen no les opinions, sinó les mesures o decisions externes".

la cadena televisiva sempre que es canviï el format i s'adapti a les exigències de proporcionalitat que marca la llei.

Aquest era l'únic debat electoral en què es preveia que participés el president del govern espanyol, Pedro Sánchez, que havia de compartir pantalla amb els candidats del PP, Podem, Ciutadans i Vox. La JEC es basa en l'article 66.2 de la llei orgànica del règim electoral general (Loreg), que estableix que durant el període electoral tant els mitjans públics com els privats han de garantir els principis de pluralisme, igualtat, proporcionalitat i neutralitat informativa en els debats i les entrevistes electorals.

Sánchez va avançar

ahir la seva disposició a debatre amb altres candidats d'acord amb el que estableixi el mitjà de comunicació i dins el marc legal fixat per la Junta Electoral, diu el comunicat.

D'altra banda, després de conèixer la petició del canvi de format del debat d'Atresmedia, el candidat d'ERC, Oriol Junqueras, es va adreçar per carta a la Junta Electoral per demanar participar en aquest acte d'acord amb els principis d'igualtat de tots els candidats i els criteris de proporcionalitat i neutralitat als quals fa referència l'escrit de la junta per suspendre el debat. Junqueras també recorda el seu dret de participació política com a intern d'un centre penitenciari. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Candidat d'ERC a l'alcaldia de Lleida

Miquel Pueyo

“El procés no és ni per a cansats ni per a impacients”

FULL DE RUTA • L'1-O és un fet històric i marca un terreny de joc que s'ha de jugar amb determinació però també amb molta paciència” **PRINCIPIS** • “M'he sentit amablement pressionat, però prefereixo un país lliure, independent i solidari que no un partit hegemònic”

ALBA PIFARRÉ

Virtudes Pérez
LLEIDA

Miquel Pueyo ha participat en política en tres ocasions, mai més de vuit anys seguits. Pensava que no tornaria, però el seu partit, ERC, li ho ha demanat i no s'hi ha pogut negar.

Vostè va deixar la política l'any 2011 i està donant classes a la universitat. Per què ha tornat?

Estava donant classes i tinc també dues filles petites. Creia que havia cobert el *cupò*, però m'he sentit empès a fer-ho per les circumstàncies globals del país i del meu partit. Amb persones a la presó i a l'exili, fa que tots haguem d'assumir responsabilitats que creïem que ja no ens tocaven.

Es presenta en una ciutat on el PSC ha governat pràcticament 40 anys. Quin balanç fa de la seva acció municipal?

Han estat els anys que va viure el Che Guevara, en fi, tota una vida. Jo crec que hi ha una primera etapa de mancances absolutes com en la majoria dels municipis heretats del franquisme, i per tant es fan coses positives que són objectives. Però el projecte va perdent volada, i es-

Ros va dir que la intervenció de la policia havia estat proporcional, i això deixa una ferida intensa entre els lleidatans

pecialment en els últims quatre anys han estat d'una gran esterilitat. L'alcalde Àngel Ros va voler retenir el govern amb un pacte amb Ciutadans i *de facto* amb el PP, i evidentment s'ha consolidat un model molt clientelista.

I creu que el canvi està cantat com opinen altres formacions d'esquerres?

Jo crec que en les darreres eleccions municipals hi va haver una certa decepció a la ciutat perquè el canvi va estar a la punta dels dits. En aquests moments jo crec

Professor universitari amb formació política

Miquel Pueyo i París (Lleida, 1957) és escriptor i professor del grau de comunicació i periodisme audiovisual a la Universitat de Lleida. Té dues filles, de 8 i 9 anys. Milita a ERC des del 1988, i va ser elegit diputat per aquest partit al Parlament de Catalunya a les eleccions de 1988 i 1992. Ha estat director de Planificació Lingüística de la Generalitat de Catalunya i secretari de Política Lingüística. El 2007 va ser designat delegat territorial del govern de la Generalitat a Lleida. ■

que tenim l'obligació d'aconseguir-ho. Des del primer moment hem dit que estem disposats a participar, liderar o col·laborar una iniciativa de govern pel canvi que hauria d'incloure totes les forces d'inspiració republicana, totes les forces que s'han oposat al 155, inclou el PDE-CAT, els Comuns i inclou la CUP. Jo crec que hem de ser prou responsables per propiciar aquest canvi.

Les enquestes donen bons resultats a ERC. Vol dir això que el moviment independentista està virant cap a posicions més possibilistes, més pragmàtiques?
Jo coincideixo plenament amb l'anàlisi que fan Oriol Jonqueres o Joan Manuel Tresserras i Enric Marín. El que va passar l'1-O és històric i marca un terreny de joc nou, però evidentment s'ha de jugar amb determinació, però també amb molta paciència. L'essència és al llibre *Oberatura republicana*, que entre altres coses diu que el procés no és feina per a cansats ni per a impacients.

Esquerra està incorporant gent d'altres formacions en un intent d'eixamplar la base?
Jo puc parlar del que ha passat a Lleida, on hem constituït una plataforma que es diu Lleida Republicana, amb persones que ara no militen a cap partit polític, i

Com porta les crítiques que l'acusen de diluir la facció independentista, de botifler?
Molt tranquil·lament. Jo és una mena de crítica que sento des dels anys vuitanta perquè jo vaig entrar a lluitar a ERC en el moment en què se supera l'etapa de col·laboració amb Convergència. En el moment en què Joan Hortalà marxa i ens quedem tres diputats al Parlament de Catalunya, que som els primers a dur al ple una votació sobre el dret d'autodeterminació. Hi ha una foto en què es veu el Josep-Lluís Carod-Rovira, l'Àngel Colom i jo mateix drets com tres mussols, envoltats per 132 diputats que ens miren amb una certa displicència. Una part dels que ens miraven o dels hereus que ens miraven, ara resulta que són independentistes i fins i tot ens acusen de ser poc energètics. Jo ara no puc fer res més que felicitar el meu poble.

Per què esteu tan segurs que si les forces independentistes es presenten per separat trauran més vots?
Primer per raons numèriques. El 2015, quan es presenta amb Junts per Catalunya, obtenen el 39,6% dels vots. El 2012, separatament, obtenen el 44,4%, i el 2017, el 43%. Nosaltres hem patit a Lleida una pressió emotiva intensa perquè no anem plegats, i segurament per a

El pensament polític de Bou, en un llibre

El candidat del PP a les municipals presenta 'Barcelona és Espanya' Aposta per un tripartit de dretes a l'Estat

J.R.
BARCELONA

El candidat del PP a les municipals a Barcelona, Josep Bou, va presentar ahir el seu llibre *Barcelona es España* al centre cívic Vil·la Florida. El llibre és una entrevista del periodista Sergio Fidalgo i pretén ser un resum del pensament polític de Bou. L'empresari que té l'encàrrec del mateix Pablo Casado d'evitar que el seu es converteixi en un partit extramunicipal com marquen fins ara les enquestes, va aprofitar l'acte per defensar "el nou PP, aquest PP que va entrar a la UAB; perquè no va ser Vox, va ser el PP".

Bou, que ahir va parlar

Josep Bou, al mig, amb els periodistes Cristina Seguí i Sergio Fidalgo, ahir en la presentació del llibre ■ JOSEP LOSADA

poc de Barcelona, va apostar per un tripartit de dretes amb Cs –"cal fixar la ideologia d'Albert Rivera"– i Vox –"són un reflex d'una part del poble espanyol que n'està fins als nassos"– i l'aplicació del 155 a Catalu-

nya "si no es compleixen lleis com la lingüística o la de banderes". A més, va apostar per un canvi legal per posar un llindar de vots al Congrés i així "evitar que hi entrin el nacionalisme base o el català". ■

L'Estat espanyol ha aconseguit proporcionar als candidats de Vox una mena d'espot electoral permanent

en aquest espai hi ha des d'una exdiputada de Convergència Democràtica fins a Carles Freixa, un exregidor i un catedràtic d'antropologia que va tancar les llistes dels comuns en les darreres municipals. És gent que a partir de l'1 octubre arriba a la conclusió que cal un canvi honest.

Però això és també el que han fet els comuns amb la llista d'electors. Potser aquesta fragmentació o aquestes llistes tan transversals no acaben desconcertant els electors?
Jo penso que el model de militància política és un model que en aquests moments no engresca tothom, i no engresca especialment la gent més jove, que en canvi pot ser molt generosa per militar per objectius. Tinc una certa sensació de recomposició dels espais amb un decantament important cap al canvi. Jo miro amb simpatia cap a la CUP i també cap als comuns.

En tot cas, la idea és deixar fora el PSC?
Després de l'1 d'octubre s'ha establert una línia vermella, i no l'hem establert nosaltres. Recordem que el mateix Àngel Ros va dir que trobava proporcional la intervenció de la policia i la Guàrdia Civil; això deixa una ferida en la societat lleidatana molt intensa. Jo crec que al PSC li convé el pas per l'oposició.

Desbordarem la llista cremallera, i no per una qüestió de postureig sinó perquè estem trobant perfils molt bons

aquelles persones que tenen una opció independentista, que sempre han votat en aquesta línia, que tenen com a llengua familiar el català, de més de 40 o 50 anys, amb una situació econòmica i laboral més estable, potser sí que una llista única els aniria bé. Però si analitzem altres franges de població ens sembla que el resultat és diferent. A més, a l'àmbit municipal hi ha temes de debat que tenen molt a veure amb el model urbanístic de la ciutat. I en aquest cas, legítimament, els votants de Convergència i d'ERC tenim diferència, i no passa res.

En tot cas, ho fan perquè creuen que ERC hi sortirà guanyant.
Al final els partits són instruments de la societat. Malgrat la meua llarga militància, no soc fetitxista amb les sigles. Prefereixo un país lliure, independent i solidari que no un partit hegemònic.

El preocupa l'ascens de Vox?
Som l'únic estat del món en què hi ha un senyor en el judici de Madrid que intervé i és candidat. L'Estat ha aconseguit proporcionar a Vox una mena d'espot electoral permanent. Hi ha col·lectius, com les dones o els nouvinguts, que tenen molt clar que l'extrema dreta no dispara amb perdigons, dispara amb bales contra els seus drets. ■

MOLINS DE Q FA 1Q ANYS

Molins de Q, empresa dedicada a la implantació de la Norma ISO i a la consultoria d'empreses, juntament amb les seves marques ISORÀPIDA i ISOBARCELONA, ha celebrat 1Q Anys a l'edifici de Foment Cultural i Artístic de Molins de Rei.

A la celebració s'ha acompanyat dels seus clients, més de 350, repartits per tot el territori català, així com de diverses PIMES de la vila.

Sempre pensant en ajudar el teixit empresarial, l'acte s'ha desenvolupat en 5 apartats:

- Salutació a càrrec de l'alcalde de la vila, l'Il·lustríssim Senyor Ramon Sánchez.
- Introducció del director de Molins de Q, el senyor Carles Bover i Colom.
- Conferència a càrrec del Dr. Santiago Niño Becerra sobre l'economia i l'empresa.
- Col·loqui.
- Networking entre les empreses assistents.

Sens dubte, ha estat un gran èxit de convocatòria.

